

Klage derover, og jeg, som sagt, ikke tvivler om, at den højtærede Justitsminister vil udtale en alvorlig Misbilligelse i saa Tilfælde.

Der er af en af de Retsbetjente, hvis Kontorholdsgodtgørelse fastsættes ved dette Lovforslag, udtalt, at det er alt for daarlige Lønninger, der ydes til Skrivelere paa vore Retskontorer; det er Herredsfogeden for Lunde-Skam Herreder. Han siger, at han yder sine Skrivelere 30—35 Kr. om Maaneden, men naar henses til Tidens Krav og de lokale Forhold, bemærker han, burde Lønnen være mindst 50 Kr. om Maaneden, og jeg skal villig erkende, at det kan ikke godt være mindre. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister: Naar vi nu i dette Lovforslag lægge 800 Kr. til Grund for Beregningen af Kontorholdsgodtgørelsen for den enkelte Skriver, kan det saa fremdeles tillades f. Eks. Herredsfogeden i Kolding Herred at lønne en Skriver med 20 Kr. om Maaneden. Denne Herredsfoged er nemlig ifølge de Indberetninger, der ere tilstillede Udvalget, en af dem, der lønner sit Personale daarligst, idet han, som sagt, lønner sin Skriver med 240 Kr. om Aaret, skønt Skriveren maa arbejde hele Kontortiden, nemlig 8 Timer i Døgnet; han lønner endvidere sin 1ste Fuldmægtig med 300 Kr., men vi lægge jo 1,000 Kr. til Grund for Beregningen af Lønnen til en Fuldmægtig, naar vi fastsætte Kontorholdsgodtgørelsen.

Jeg er glad for, at Udvalget er enigt om at rette en Henvendelse til den højtærede Justitsminister for at faa mere udtømmende Oplysninger om, hvorledes disse Folk, der besørge det almindelige Kontorarbejde ved vore Retsbetjentembeder, lønnes; thi saaledes som det er, er det efter min Mening uheldigt. Der er en Mængde af disse Folk paa Herredskontorerne, der, hvilket vel nok er den højtærede Justitsminister bekendt, ogsaa ere Reportere til Bladene. De ere jo nødte til at søge sig andre Indtægter, specielt en Mand som den nævnte Skriver i Kolding Herred, der lønnes med 20 Kr. om Maaneden, en Løn, som selvfølgelig et Menneske ikke kan leve af. Dette Forhold giver for øvrigt Anledning til Rivninger mellem Retsbetjenten og Personalet — som Bladmand har jeg haft Lejlighed til at gøre mig bekendt dermed —, idet disse Mennesker ofte ere tilbøjelige til at røbe Forhold i deres Meddelelser til Bladene, som vedkommende Politimester eller Dommer ikke synes om at faa offentliggjorte. Det er ikke saa forfærdelig længe

sidan, at der opstod en saadan Rivning. idet en Dommer beklagede sig til sin Skriver over et slikt Forhold. Skriveren svarede det ganske selvfølgelig: Jeg er nødte til at skaffe mig andre Indtægter, for de 30 Kr., De giver mig om Maaneden, kan jeg ikke leve af. Vedkommende Dommer sagde saa til den unge Mand: Ja, hvem har sagt, at jeg har Pligt til at lade Dem leve?

Det forekommer mig, at vi ere ikke tjente med at have Institutioner, hvor de, der gøre Tjeneste der, ere nødte til at udfolde hele deres Arbejdskraft og dog ikke kunne drive det videre end til 20 Kr. om Maaneden eller 240 Kr. om Aaret. Det burde dog være saaledes, naar en Mand arbejder en halv Snes Timer i Døgnet i det offentlige Tjeneste, at han da fik et saadant Udbytte, at han i det mindste kunde leve deraf. Jeg vil henstille til den højtærede Justitsminister, der stillede sig velvilligt til Spørgsmaalet, da jeg rejste det sidst, nemlig ved Sagens første Behandling, ikke at opgve Tanken om at faa gennemført en Reform af det omtalte Forhold. Det Retsreformforslag, der foreligger, vil ganske vist ikke bringe nogen Forandring deri, men vi staa vel nu, da denne Rigsdagssamling er nærved sin Afslutning, overfor en ny Samling til Efteraaret, hvor vi muligvis se den nuværende højtærede Justitsminister som Ministerchef. Der er neppe Tvivl om, at han da vil rejse Kravet om en Retsreform i Henhold til Grundlovens Bud om at faa Doms magten adskilt fra Forvaltningen. Der bør da sikkert lægges Styrke i at gennemføre en Retsreform i en saadan Skikkelse, at Befolkningen kan være tilfreds dermed.

Justitsministeren (Alberti): Jeg takker Udvalget for dets Tilslutning til de Ændringsforslag, jeg har stillet, og hvad de Bemærkninger angaar, som staa i Betænkningen for hele Udvalgets Regning, skal det selvfølgelig være mig magtpaaliggende i saa stort Omfang, som hensigtsmæssigt kan være, at tage mig disse ad notam. Hvad den Bemærkning angaar, som er fremkommen fra et Mindretal, som det ærede Medlem, der nu satte sig, er Ordfører for, gælder den et gammelt Spørgsmaal, som mange Gange har været rejst fra forskellige Sider, at Staten skulde overtage Bestridelsen af Forretningerne ved de forskellige Retsbetjentembeder, saaledes at de derværende Fuldmægtige og Skrivelere gik over i Statens Tjeneste og bleve lønnede direkte af Staten, hvoraf